

Розмова Л. І. Брежнєва з президентом Франції Ж. Помпиду

12 березня в П'юїзі відбулася тривала розмова Генерального секретаря ЦК КПРС, члена Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва з Президентом Французької Республіки Ж. Помпиду. В дружній обстановці і в дусі взаємної поваги відбувся обмін думками про шляхи дальшого поглиблення співробітництва між Радянським Союзом і Францією як у галузі двосторонніх відносин, так і в міжнародних справах з метою закріплення розрядки напруженості в світі.

У розмові взяли участь з радянської сторони — член Політбюро ЦК КПРС, міністр закордонних справ СРСР А. А. Громико, посол СРСР у Франції С. В. Червоненко, помічники Генерального секретаря ЦК КПРС А. М. Александров і А. І. Блатов, член Колегії Міністерства закордонних справ СРСР Ю. В. Дубинін;

з французької сторони — міністр закордонних справ Мішель Жобер, генеральний секретар канцелярії Президента республіки Едуард Балладюр, генеральний секретар міністерства закордонних справ Жюффрау де Курсель, посол Франції в СРСР Жак Вімон, інші офіційні особи.

Розмови будуть продовжені.

(ТАРС).

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XV
№ 32 (1824).

ЧЕТВЕР, 14 березня 1974 року

Ціна 2 коп.

СІВБА В КРИМУ

Після короткочасного похолодання в Криму знову стало потепління. Трудівники полів використовують його, щоб в найкращі строки провести польові роботи. Першими в області сіви ранніх колосових закінчили хлібороби Кіровського і Ленінського районів.

(РАТАУ).

ЗВЕРНЕННЯ

молодих переможців соціалістичного змагання 1973 року до всіх комсомольців і молоді області, прийняте на зустрічі в обкомі комсомолу

Конкретною відповіддю комсомольців і молоді орденоносної Кіровоградщини на рішення грудневого (1973 р.) Пленуму ЦК КПРС, Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу, постанов ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про розгортання Всесоюзного соціалістичного змагання трудящих країн за успішне виконання народногосподарського плану на 1974 рік, яскравим свідченням прагнення юнаків і дівчат виправдати високе довіря партії стала їх активна участь у Всесоюзних комсомольських зборах «Ударною працею і відмінним навчанням ознаменуємо визначальний рік п'ятиріччя».

В ході зборів в комсомольських організаціях і молодіжних колективах області знайшла широку підтримку ініціатива кращих комсомольських організацій республіки працювати в 1974 році під девізом «1974-й визначальний — рік Ленінської трудової вахти комсомольців і молоді». Ділом відповідаючи на заклик партії «Дати продукції більше, кращої якості, з меншими затратами» та готуючи гідну зустріч 50-річчю присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна, ми взяли підвищені соціалістичні зобов'язання, зустрічні плани і стали на Ленінську вахту трудової доблесті. Працюватимемо так, щоб зробити кожен день нинішнього року днем ударної праці і відмінного навчання... і закликаємо:

молодих робітників — наполегливо боротися за підвищення продуктивності праці на кожному робочому місці, високу якість продукції,

економічне витрачання матеріальних та енергетичних ресурсів, впровадження нової техніки і технології, зміцнення трудової дисципліни; молодих колгоспників та робітників радгоспів — закріпити успіхи, досягнуті у вирішальному році п'ятиріччя, боротися за дальше збільшення виробництва і заготівель сільськогосподарської продукції, за вагомий внесок в український мільярд пудів хліба 1974 року, впровадження комплексної механізації трудомістких процесів, оволодіння агротехнічними знаннями, механізаторськими спеціальностями;

молодих інженерно-технічних працівників і науковців — постійно зміцнювати союз науки і виробництва, широко впроваджувати особисті комплексні плани участі у виконанні і впровадженні важливих робіт, насамперед пов'язаних з автоматизацією виробничих процесів у промисловості, комплексною механізацією сільського господарства;

студентську та учнівську молодь — підвищувати якість знань, вносити конкретний вклад у виконання народногосподарських завдань під час третього семестру та п'ятої трудової чверті, брати участь у науково-технічній творчості.

Ми боротимемося за право підписати трудовий рапорт XVII з'їзду ВЛКСМ, за право бути нагородженими пам'ятними вимпелами, Почесними грамотами ЦК ВЛКСМ, дипломами «Переможець Ленінської трудової вахти 1974 року», за право на поїздку по пам'ятних Ленінських місцях. Успішно виконати плани і соціалістичні зобов'язання визначального року — такий нині патріотичний обов'язок кожної молоді людини!

Закликаємо комсомольців і молоді області, кожного юнака і дівчину довести свою готовність жити, працювати і боротися по Леніну, віддати всі свої знання, енергію і сили справі боротьби за комунізм.

Н. ЩЕРБАНЬ — бригадир комсомольсько-молодіжної бригади верстатників заводу «Червона зірка», О. РУДНЕНКО — бригадир комсомольсько-молодіжної бригади Олександрійського електромеханічного заводу, В. ЛУЗАНІВСЬКИЙ — кавалер ордена Трудового Червоного Прапора, бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Жовтень» Новомірогородського району, В. ШАХМАЄВ — групкомсорг комсомольсько-молодіжної бригади верстатників головного заводу Світловодського виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія», К. МАСЛОВА — доярка, групкомсорг МТФ колгоспу «Перше травня» Маловисіпського району, В. ГАЛУШКА — кавалер ордена Трудового Червоного Прапора, бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Калініна Олександрійського району, В. БАКУН — бригадир комсомольсько-молодіжної бригади Морозівського вуглерозрізу, М. ДУДНИК — свинарка колгоспу імені Леніна Знамянського району та інші учасники зустрічі.

В МІНУ ЛОМУ номері газети були опубліковані одні з основних документів XXII з'їзду ЛКСМУ — повідомлення про керівні органи республіканської комсомольської організації та резолюцію з'їзду. Завершився форум Ленінської Комуністичної Спілки Молоді України, який продемонстрував монолітну згуртованість комсомолу республіки навколо Комуністичної партії, його готовність і падає йти в авангарді молодих будівників комунізму, віддавати всю енергію і жар своїх сердець втіленню в життя заповітів великого Леніна, примноженню славних революційних, бойових і трудових традицій партії і народу, Ленінського комсомолу, зростати ідейно переконаними, безмежно відданими справі партії, полум'яними патріотами-інтернаціоналістами.

Разом з тим на з'їзді відбулася велика ділова розмова про конкретні комсомольські справи — першочергові завдання і їх успішне виконання.

Девізом з'їзду стали слова із Привітання ЦК Компартії України XXII з'їзду ЛКСМУ: «Всім своїм життям, конкретними ділами комсомольці, наша чудова молодь стверджують неохитну відданість справі ленінської партії». Ці слова — не лише ствердження того, що є, а й велика віра партії в комсомол.

І, одночасно, її наказ. Наведене положення Привітання було конкретизоване у вступі на з'їзді члена Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря ЦК Компартії України В. В. Щербинького, який підкреслює: «Виступаючи на третьому з'їзді комсомолу, В. І.

Ленін говорив, що свою практичну діяльність Спілка Молоді повинна поставити так, щоб, навчаючись, організовуючись, згуртовуючись, борючись, молодь виховувала б з себе комуністів. Виховувати в собі високі якості комуністів — значить багато і наполегливо працювати, поєднувати свою освіту з працею нашого героїчного робітничого класу, колгоспного селянства і трудової інтелігенції. Адже тільки в праці разом з усім народом можна стати справжніми комуністами. Саме цього вчив В. І. Ленін, саме так і повинен комсомол вести справу виховання юнаків і дівчат».

Одне з найважливіших, першочергових завдань комсомолу — його конкретна участь у всенародній боротьбі за прискорення науково-технічного прогресу і підвищення ефективності суспільного виробництва. А здійснення цього вимагає глибоких і міцних знань комсомольців і молоді. Тому повсякденно і предметно займатися підвищенням загальноосвітнього і професійноосвітнього рівня юнаків і дівчат — на черзі для діяльності комітетів комсомолу.

Звідси — і завдання виховання у молоді любові до праці, високого і благородного почуття робітничої честі, совісті, гідності, її участі у всенародному соціалістичному змаганні за успішне виконання поставлених партією завдань.

Значне місце на з'їзді займали питання ідейно-виховної роботи комсомольських організацій. Найважливіший обов'язок комітетів комсомолу — повсякденно дбати про ідейне, класове загартовування комсомольців і молоді, допомагати кожному творчо застосовувати ленінські ідеї в житті. Бути високоідейною і морально чистою людиною — красивою думками і справами своїми, красивою і в праці, і в побуті — ось до чого повинні прагнути кожен юнак, кожна дівчина.

Тим-то однією з необхідних умов гармонійного виховання підрастаючого покоління, підкреслювалося на з'їзді, є постійне дбання про його духовний розвиток, розвиток фізичної культури.

Ось ті магістральні шляхи, якими має активізуватися вся діяльність комсомольських комітетів, кожної комсомольської організації. Проте, головні напрямки передбачають цілком конкретну роботу, конкретні заходи. І тому сьогодні ми говоримо, що в справжній комсомольській роботі немає дрібниць.

Дух діловитості і принципності, високої громадськості, партійної турботи про справи народні, яким був пройнятий XXII з'їзд комсомолу України, має передатися кожному юнакові і дівчині, кожному членові Спілки Комітету комсомолу області, первинній організації мають провести значну роботу по пропаганді і вивченню документів комсомольського форуму республіки, озброївшись його рішеннями для успішного виконання завдань, накреслених партією.

Нашим комсомольським справам звершуватися під славним девізом: «Сила комсомолу — в нерозривному його зв'язку з партією, з народом!».

ЧЕРВОНО-ЗОРІВЦІ—З'ІЗДУ

«Виготовлено в день відкриття XXII з'їзду ЛКСМУ України — 5 березня 1974 року» — з таким написом цілоденно протягом усіх робочих змін в перший день роботи з'їзду комсомолу України сходили з складального конвеєра посівні машини на ордена Трудового Червоного Прапора заводу «Червона зірка».

Комсомольсько-молодіжні колективи рапортували про трудові здобутки того дня: бригада Надії Щербань виконала норму виробітку на 180 процентів, формувальники ливарного цеху сірого чауну план виготовлення 3500 форм пере-

вершили на 720 готових виробів, а електрозварвальники з бригади Віктора Недопаса ознаменували відкриття з'їзду випуском 9 надпланових машинокомплектів сівалон, норму виконали на 190 процентів.

О. БЕРЬОЗКІН, заступник секретаря завкому комсомолу заводу «Червона зірка»,

На фото: приємно поглянути на результати власної праці слюсарям механоскладального цеху № 1 Вірі КОЗАРЕНКО та Віктору КАРДАШУ.

Фото В. МОЩНСЬКОГО.

КРИЛАТІ ПОМІЧНИКИ

З перших днів березня погода сприяла крилатим помічникам хліборобів Кіровоградщини. Зараз повним ходом йде підкормка озимих мінеральними добривами. Тільки один екіпаж кіровоградського загону Цивільної авіації, очолюваний командиром АН-2 В. Юрченком та пілотом А. Пузенком, авіатехніком М. Резнік і авіа-

механіком В. Мороз за три дні обробили більше однієї тисячі гектарів озимих на полях Кіровоградської дослідної станції, вносячи на один гектар по два центнери аміачної селітри.

Швидко і уміло маневрує трактором тракторист Іван Іванович

Лимар, на завантаження добрива він затрачає всього десять хвилин і літак знову в польоті.

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

ЕСТАФЕТА ТРУДОВИХ СПРАВ СІЛЬСЬКОЇ МОЛОДІ

РАПОРТ — ВІД МОЛОДІ КІРОВОГРАДЩИНИ

Вони не випадково зустрілися в обкомі комсомолу. Саме напередодні XXII з'їзду ЛКСМ України кавалери ордена Трудового Червоного Прапора Василь Лузанивський та Віктор Галушка привезли рапорти комсомольсько-молодіжних тракторних бригад колгоспів «Жовтень» Новомиргородського та імені Калініна Олександрійського районів. Ці рапорти були занесені до книги республіканської трудової естафети «Комсомол України — вирішальному року п'ятирічки».

Стартувала естафета 22 квітня минулого року в день народження В. І. Леніна.

15 тисяч молодих хліборобів і майстрів машинного доіння Кіровоградщини трудилися минулого року на вирішальних ділянках виробництва. 63 комсомольсько-молодіжні тракторні бригади, борючись за високу культуру землеробства, внесли чималий вклад в український мільярд пудів зерна. Справжніми гвардійцями живі стали Володимир Коваленко, Микола Поліщук, Василь Опошнянський, Іван Хлібівич, на рахунок яких більше, ніж по 8 тисяч центнерів зерна. Близько півтори тисячі молодих доярок боролися за тридцять п'ять тонн молока. Понад 160 з них досягли заповітного рубежу. Одинадцять стали чотиритисячниками. Ольга Козаченко з Невшатківського відділку Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрійського району наділа на кожну корову по 4538 кілограмів молока.

Передаючи напередодні XXII з'їзду ЛКСМ України естафету сільській молоді Одещини, кіровоградці вписали вагомий рядок історії до книги рапорту. Сказано і про комсомольський-зустрічний визначальний рік.

«Ми розуміємо, що все, чого досягли сьогодні і чого доб'ємося завтра, залежить від нас самих, від уміння кожного працювати творчо, від нашої свідомості, професійної підготовки, почуття відповідальності і дисципліни. Майстерність і пошук, творча наснага допоможуть нам у боротьбі за добрі врожаї. Ми звертаємося до всіх комсомольців і молодих хліборобів Кіровоградщини і закликаємо їх не шкодувати ні сил, ні вміння для того, щоб нинішній визначальний рік був буйною і дорідною». Це — рядки із відкритого листа членів комсомольсько-молодіжних тракторних бригад, очолюваних В. Лузанивським та В. Галушкою, до молодих хліборобів області. Ними і починається комсомольський-зустрічний молоді Кіровоградщини.

90-центнерні врожаї кукурудзи, 50-центнерні — озимої пшениці, 340-центнерні — цукрових буряків — такі рубежі ініціаторів змагання. Рух цей набирає широкого розмаху.

НА СВЯТО І НА БУДЕНЬ

Нещодавно відбувся обласний конкурс перукарів. Його організували обком комсомолу і обласне управління побутового обслуговування. Учасникам треба було позмагатися не тільки у майстерності, а й у шпритності. На кожну зачіску відводилося час. Перукарям належало виконати три види зачісок: чоловічих і жіночих: повсякденну, вечірню і модельну.

Серед чоловічих майстрів місця розподілились так: на першому — Валентина Іванченко (Олександрійський міський побутовий комбінат), на другому та третьому — відповідно Тамара Єременко та Наталя Мірошніченко із Світловодського міського побутового комбінату.

Серед жінок перше місце зайняла Ніна Горшкова (Олександрійський міський побутовий комбінат), друге — Раїса Пономаренко (комбінат «Промінь» міста Кіровограда), третє — Ольга Вінницька (Олександрійський міський побутовий комбінат).

Переможці змагання нагороджені Почесними грамотами та цінними подарунками.

Г. ІВАНЧЕНКО.

Відповідальне доручення поклала партія на працівників культури. Сила мистецтва — могутнє знаряддя виховного впливу, в формуванні духовної культури суспільства. Вимоги до тих, хто засобами мистецтва творить духовний світ радянської людини, що зростають, бо пульс нашого часу — великого трудового і емоційного напруження, і те, що вчора задовольняло, сьогодні — не на рівні потреб і духовних запитів.

Серйозна і принципова розмова велася на конференції. Про відсутні здобутки в розвитку художніх колективів області, про виправлення недоліків та підняття загального рівня, які стоять перед культпрацівниками, йшлося в доповіді заступника голови обласного комітету С. М. Чабаненко. Глибоко аналізуючи стан роботи закладів культури, доповідач визначив безпосередні причини недоліків, які постійно вимагають докорінного поліпшення.

ДОНЕСТИ ЧАСУ РИТМ

В КІРОВОГРАДІ ВІДБУЛАСЯ ОБЛАСНА КОНФЕРЕНЦІЯ ПРАЦІВНИКІВ КУЛЬТУРИ

Кіровоградська область славиться своїми співачими талантами, танцювальними колективами, масовим розвитком художньої самодіяльності. З року в рік зростає матеріально-технічна база закладів культури. За три роки п'ятирічки збудовано 76 нових закладів культури, придбано музичних інструментів, костюмів, інвентаря на суму 561 тисячі карбованців. Художник — хто б він не був — професійний митець чи учасник художньої самодіяльності, сьогодні оспівує трудівника, стає його надійним помічником в житті і праці, формує в людини, особливо молоді, риси характеру радянського громадянина. Будинки культури в

Ульянослському, Новоархангельському, Олександрійському, Долинському, Вільшанському, Новоукраїнському Кіровоградському та інших районах проводять певну роботу по широкому висвітленню і пропаганді досягнень передовиків виробництва, доносять вагоме слово партії до широких мас. Культурні працівники використовують різноманітні форми і методи роботи, творчо підходять до розв'язання актуальних питань, які стоять перед народом.

Слово «культура» — сьогодні вміщує в себе значно ширший зміст, воно не відділяється від виробництва, праці, самого буття. Тому значно зростає у що-

денні роль бібліотек і лекторіїв, музеев, проведення в життя нових обрядів і свят, оформлення і стан скверів, парків тощо. Культура — це виховання. І про це треба пам'ятати.

У доповіді визначалося, що не завжди і скрізь роботі клубів, художніх колективів приділяють належну увагу. Багато закладів культури слабо оснащені в матеріально-технічному відношенні, в клуби, які відкриваються лише на свята, художні колективи працюють в невідповідних приміщеннях. Покращення темпів йде будівництва закладів культури в Світловодському, Гайворонському, Онуфріївському районах.

Промовці говорили про розвиток самодіяльного мистецтва в області, про зростання майстерності, поділялися досвідом роботи.

У роботі конференції взяли участь і виступили секретар обкому Компартії України А. І. Погребняк і начальник відділу клубних закладів Міністерства культури УРСР А. І. Ситенков.

РЕЙД «МК» І ОБЛАСНОГО ШТАБУ «КОМСОМОЛЬСЬКОГО ПРОЖЕКТОРА»

ХОЛОДНИЙ, але вже по-весняному свіжий вітер господарює на польовому стані комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Калініна. Біля Т-74 зібрались майстри-наладчики із сусідніх господарств — тут відбуваються практичні заняття районного семінару. В майстерні механізатори проводять техогляд трактора Т-150, а на регульовальному машиністу пораються біля культиватора Валерій Легкошерст, Михайло Щербина, Віктор Бударний. Невдовзі цей культиватор, вже відрегульований, поставлять на лінійку готовності і на ньому, як і на інших, забіліє позначка «Д-74». На культиваторах встановлені пристрої для внесення у ґрунт аміачної води, лапи, наплавлені сорняльотом. У хорошому стані сіялки, все ґрунтообробне знаряддя. Зчіпки уже у полі. Механізатори добре підготувалися до весняно-польових робіт. Відремонтовані навіть зернові, силосні, кукурудзозбиральні комбайни.

Підживлюємо озимі, готуємося до внесення добрив під культивування. Трактори на посівній працюватимуть у дві зміни. — Враз бригадир, Віктор Галушка, спохмурнів. — Одне не гаразд. Ще в січні відправили до райвідділення «Сільгосптехніка» Легкошерста Т-74. Вже настає час забирати трактора, а ремонт його й не розпочинали. В гарячі дні посівної цієї машини дуже не вистачає.

Господарства на виконують договорів, трактори доставляють на ремонт неритмічно. Восени — мало, у грудні, наприклад, дев'яносто, у січні — сто вісімдесят тракторів. У січні і лютому підприємство виконало план. Ремонтували щомісяця по 47 тракторів, — відповідає на наше запитання секретар комсомольської організації райвідділення «Сільгосптехніка» Павло Кисельов. — А Т-74, про який йшла мова, відремонтуємо у другій декаді березня.

Що роблять комсомольці і молодь для поліпшення якості та прискорення ремонтних робіт? Як комітет комсомолу підприємства спрямовує зусилля молоді на використання резервів виробництва на кожному робочому місці? Що у цьому напрямку роблять «прожектористи»? П. Кисельов — новообраний секретар. Але це не виправ-

НА ПАПЕРІ РЯСНО, — А НА ДІЛІ...

довує того, що у «Сільгосптехніці» довго триває організаційний період і що важливі питання лишаються поза увагою комсомольських активістів.

Начальник штабу «Комсомольського прожектора» Микола Бондар довго перебирав записані згортки паперу, що лежали на шафі аж під самою стелею.

— Я знайду їх, — повторював він шоразу про листівки «КП», і наразі вилупував: — Є! То була минулорічна листівка «КП» за № 1, вилуплена в листопаді. Нинішнього року «прожектористи» спромоглись видати «на-гора» новорічну листівку. Не створені листи «КП» у відділеннях. Тож, коментарі, як кажуть, зайві.

У другій бригаді колгоспу імені Кірова ми побували о 17-й годині. Та тут вже не було жодного механізатора, керівників бригади, хоч у підготовці техніки до посівної ще багато недоробок. Не на всіх сіялках поставлені насіннєпротоки, культиватори мають ще пройти через регульований майданчик, та й до цих пір на них не поціплені робочі органи. А «прожектористи» колгоспу ніби й не помічають того. Хоча...

Секретар комсомольської організації Григорій Чорномор склав план роботи на березень. У ньому читаємо: «Провести комсомольські збори «Про завдання ком-

сомольців і молоді по забезпеченню високоякісного проведення весняно-польових робіт». — До 20 березня. — Виконано». «Провести рейд штабу «КП» по якісному проведенню весняно-польових робіт. — До 20 березня. «Виконано». У протоколі № 3 комсомольських зборів від 16 березня відмічено, що саме цього дня уже проведено рейд-перевірку. Секрет такої «надеплативності» відкривається відразу: Григорій «1973» замінив на «1974» — і протоколи, плани, інші комсомольські документи готові.

Відсутній список членів штабу «КП», план роботи. Колиш на стенді, що біля контори, виставляли листівки штабу «КП». Давненько то було. Скільки не запитували у хліборобів, тваринників про те, коли бачили ті листівки, ніхто не зміг згадати.

Ось тепер саме прийшла черга сказати про роботу районного штабу «КП». За його планом було запропоновано у лютому на засіданні бюро райкому комсомолу розглянути питання про участь штабів «КП» колгоспів імені Кірова та імені Леніна у підготовці до сільгоспоспідарства весняно-польових робіт. І який же питання розглядали вчора, то, мабуть, положення у колгоспі імені Кірова як, і у інших господарствах, де члени рейдові бригади перевіряли роботу штабів і постів «КП» по підготовці до весни, не було б так само безрадним. Районний штаб «КП» не провів запланованих рейдів-перевірок. Тож виходить, що на папері густо, а на ділі... що плани складаються для форми.

Пройде небагато часу і широким фронтом розпочнеться посівна. На жаль, олександрійських «прожектористів» цього річного весна застала знемацька.

Члени рейдової бригади: М. КОХАНЮК — член обласного штабу «Комсомольського прожектора»; І. ПОГОРІЛИЙ — інженер Олександрійського райоб'єднання «Сільгосптехніка»; Павло ОСИКА — тракторист колгоспу імені Калініна, Ю. ЛІВАШНИКОВ — спецкор «Молодого комунара».

3 ІШЛЮСЯ на власний досвід. До дев'ятого класу я навіть не підозрював, що маю якісь організаторські здібності. І дуже здивувався, коли обрали секретарем класної комсомольської групи. Але здивування здивуваннями, швидко виявилось, що це не так. Зрештою, вона проходить, а працювати потрібно. Ось тут і з'являється нове відчуття, новий стимул — почуття обов'язку перед товаришами. Воно змусило мене більше працювати над собою, вивчити уважніше інтереси своїх друзів, зробити все, щоб комсомольська організація жила цікаво і дружно. Тож я вважаю, що почуття обов'язку і повинно бути тим найголовнішим, що слід пробуджувати в «пасивних».

Тут мені можуть закинути, чи маю я моральне право з такою впевненістю робити якісь висновки? Відповім: певне! Бо ж навчаюся в такому класі — дружному, ініціативному, що досвід його життя цілком прийнятний для інших. Зараз ми настільки здружилися, що навіть важко уявити, як було в майбутньому одне без одного. І пасивних «у чистому вигляді», як говорив один з учасників дискусії, у нас немає. Із 31 учня класу — 22 навчаються без трішки, 3 — відмінники і одного нестеганого. Клас — ініціатор багатьох хороших починань і традицій у школі.

Чи завжди так було? Ні. Ось хоч би взяти здруженість класу. Вітя Нескритий

Твоя точка зору

Ще одна думка з приводу питання «Пасивний, хто ти?»

прийшов до нас рік тому. Однак живий в колективі значно пізніше. Багатох дратувало його скептичне ставлення до громадських справ, його пасивність. Чи то ми його не розуміли, чи він нас, але виходило, що він ніби чужий у класі. Довго тривав процес зближення. Комсомольці намагалися якнайактивніше вплинути на Віктора. І зараз він рівноцінний учасник нашого громадського життя, а для мене — найближчий друг.

Але це, так би мовити, результати. Головне ж, мабуть, те, як досягли ми цього, як вдалося розбудити в усіх почуття відповідальності, що дозволило повести життя змістовно і цікаво. І тут впливає ще один важливий момент. Не слід бути прямолінійним у досягненні своєї мети. Можна, звичайно, поступити й так: викликати комсомольця на бюро, «прописати» за неактивність і в «наказному по-

рядку» дати доручення. Не виконає — покарати. В окремих випадках потрібні й такі методи. Але почасти вони ведуть не до пожвавлення громадського життя, а швидше до демонстрації сили бюро. І почуття відповідальності, яке «прокине-ть» в пасивному, буде недостатнім.

Інша річ, коли почуття відповідальності йде від самого комсомольця, від його бажання, переконань. А для цього дуже важливо зацікавити учня, підібрати йому гаче доручення, яке б припало до душі. Складно? Так. Але цілком досяжно. Варто тільки уважніше придиватися до своїх друзів.

Знову кілька прикладів із життя нашого класу. Вала Рожко — скромна, тиха дівчина. Якийсь час ці хороші якості служили їй до-сить дивно — робили її непомітною в класі (до речі, чи не багатьох саме таких юнаків і дівчат ми відносимо до «пасивних»?); мину-лого року ми доручили їй пишати стінняку.

З цього все й поча-лося.

Запитайте зараз у школі: хто не знає Валу? Хороший, принциповий то-варш — скажуть у «Комсомольськ о м у прожекторі». Пре-красний співробіт-ник — охарактеризу-ють у редакціях газет багатьох предметних гуртків.

Або інший приклад. Володя Череди-ков — один з небагатьох у нашому класі, хто отримувив трійки. Такі як завжди складають пасив не тільки в навчанні, а і в громадському житті. Ми доручили Володі командувати загonom юних дзер-жинців. І він прекрасно справився з цим дорученням. Робота в ЮД, вечірні наг-рулювання, зв'язки з оперзагонами так захопили Володю, що зараз він мало схожий на того, яким був раніше. Ціну-ючи честь дзержинця, він підтягнувся і з навчанням.

Ось так і розумію я виховну роль обо-в'язку. На мою думку, розбудити його в комсомольцях — найголовніше у бороть-бі з пасивністю.

М. ЗРУПНОВАНИЙ,
учень 10 «Б» класу Світловодської
середньої школи № 5.

ЗАПОВІТНЕ

БУТИ СХОЖОЮ...

Часто буває так, що хлопчики знаходять спіль-ну мову з батьком, оскільки вони чоловіки, а дів-чатка — з мамами, бабу-сями. У нас же в сім'ї інакше: найбільший і най-вірніший друг мій — бать-ко. Про нього я й хочу розповісти.

Скінчивши службу в ря-дах армії, батько повер-нувся додому в Малу Вис-ку. Як чесного й сміливо-го юнака, його направили на роботу в Державтоін-спекцію. Через деякий час він ерозумів — тут його місце в житті. У всіх пра-ціюників міліції були про нього хороші відгуки, і він подружився з новими то-варишами. Так і почалася його важка, але необхідна для людей служба. І ось уже двадцять років від-дав їй батько.

Як він працює — розпо-відають п'ять медалей, значок «Відмінник міліції», чимало грамот, подяк. Я горджуся татом, хочу в усьому бути схожою на нього.

На роботі батько пова-жають. Про нього, чула говорять: «Досвідчений, оперативний працівник, вмілий адміністратор і ви-хователь».

Телефонний дзвінок... А за вікном темна ніч, дощ, вітер. Голос чергового мі-ліції стривожений: «На дільниці — аварія. Маши-на збила людину. — П'я-ний водій — зник». Бать-ко одразу виїжджає на місце події. Тривожні го-дини чекання. Буває не по-вертається тато днями.

Зате, яке щастя — коли він вдома. У нього така добра посмішка! Як хоті-лося б мені, щоб частіше вона з'являлася на його обличчі, щоб не більшало сивини у його волоссі.

Часто до нього зверта-ються з запитаннями, які хвилюють молоді: як жи-ти, що робити в майбут-ньому, як поступити в то-му чи іншому випадку. І як би не був зайнятий батько, він завжди уваж-но вислухає і дасть необ-хідну пораду.

...Через кілька місяців розпочнеться моє само-стійне життя. Як би хотіла я бути схожою в усьому з свого батька, так, як і він, безкорисно віддано служити людям!

В. ТУЗ,
учениця 10-В класу
Маловисівської се-
редньої школи № 4.

ВІДГУКНИСЬ, СТАРШОКЛАСНИКУ!

ЯК СТАТИ ДРУЖНИМИ?

Я навчаюся у десятому «Б». Разом зі мною — ще 19 учнів. Але клас у нас — не дружиний. Особливо дівчатка, хоч їх тільки 10. У нас хороший класний керівник, але й він нічого не може вдіяти. Що ж зробити, аби клас став дружинним?

с. Лилижка,
Добровеличківського району.

Надя М.

ЗАПИТУЄШ — ВІДПОВІДАЄМО

Нещодавно редакція отримала листа від учня десятих класів Позининської середньої школи № 3 Добровеличківського району. Вони писали: «Дуже проси-мо відповісти на запитання — якої довжини має бути волосся у хлопців 16—17 років?».

Це питання, а також те, як слід одягатися старшокласникам, цікавить не тільки авторів на-званого листа. Тож у «Вітрилах» відповімо вам усім майстер-модельєр «Чоловічого салону» міста Кіровограда М. О. ПОВО-ЛОЦЬКИН та конструктор-мо-дельєр Кіровоградської фабрики «Індпошиття» Л. О. МАНЦАН-НИК.

ЯК ЗАЧІСУВАТИСЬ...

З минулого століття дійшла до нас така бувальщина. Один підомий свого часу боксер не зміг перемогти слабошо-го суперника, заплутавшись у власно-му довгому волоссі. Розізлившись він підстригся, залишивши на голові лише невеличке пасмо. Зійшов й пішов лавза короткої чоловічої зачіски «Стрижка під бокс».

Не подумайте, юні друзі, що я при-гадаю цю давню історію, аби засудити сучасну моду. «Стрижка під бокс» те-пер влаштувалася, мабуть, мало кого. Хо-четься нагадати: зачіска має бути не тільки елегантною, красивою, але й зручною, вона не повинна сковувати ваші дії, заважати роботі і відпочинку.

Придивіться до зачісок на цих знім-ках. Перш за все, волосся не пере-шкоджає вільно рухатися, бігати, стрі-бати, виконувати завдання, схилившись над зошитом підручника. І в той же час гарно лежить, надає приємного ви-гляду обличчю.

Кілька слів про технологію виготов-лення зачіски. Стрижка виконується па-всюкному волоссі філіровочними ножи-цями і безпечною бритвою. Далі опра-цьовується тиж ж філіропощними но-жницями і гребінцем.

Звичайно, розглянуті нами зачіски — не універсальні. І підійдуть далеко не кожному. Але ви знаєте свої особли-вості і обов'язково врахуйте їх.

Тільки не забувайте, це стосується юнаків, зачіска повинна надавати вам охайного, ділового вигляду. Волосся має бути помірного розміру. А від-так, якщо є впевненість, що довго волосся вам до лиця, і ви стежитимете за ним

не згірш, аніж за коротким, можете до-зволити собі його. Не втрачаючи при цьому почуття міри.

...І ЯК ОДЯГАТИСЯ

Потрібно пам'ятати, що мода спот-ворює тих, хто не розуміє її особливос-тей і властивостей до крайностей. Часто бу-ває: модна коротка сфіндіця, а її за-лишко вкорочують. Модні широкі брю-ки, а їх посять такої ширини, що диви-ться неприємно.

Щоб запобігти помилкам, потрібно напівжити бачити себе критично, з усі-ма достоїнствами і недоліками. І, го-ловним чином, пам'ятати про недоліки, котрі слід злітно приховувати, усувати, компенсувати.

Хороший смак дозволяє в усьому до-тримуватися почуття міри. Є любитель нашивати десятки гудзиків там, де по-ни зовсім не потрібні (наприклад, в ки-нцях брюк). Якщо плаття вже оз-доблене мереживом, то вишивка, квіти, різні ланцюжки — надоречні. Плаття має бути оздоблене чимось одним. Хо-роший смак допоможе вибрати відпо-відну зачіску, одягтися як слід. Для прикладу, шкільна форма має бути строгою за своїми лініями, вона не до-зволяє надбавості, випадкових деталей, дописок. Тут абсолютно надоречно яскраві великі банти у волоссі дівча-ток, різноманітні гофри і колоти, крилисті калітці сорочки. Добре, ко-ли колоти або панчохи в бежево-по-ричневій гамі, волосся заплетено в коси або гарно підстрижене. Сорочка одно-колірна, гармоніє з кольором шкільної форми.

Останній шкільний дзвінок, останній шкіль-ний вальс... В лег-ких ошатних платтях — лірична гама білого, ро-жевого, голубого. До плаття пропонуються пе-дерини, фігаро, накладки. Бажаючи празити по-друг, в імитації наслі-дувати дорослих, пи-лускині часті колюють зачіски зі сторінок мо-дних журналів, не тур-буючись про те, наскільки вони до лиця, до плаття. Старшокласни-цям підходяче громіздкі «башти» з волосся, шпильки, парики. Ді-вочі обличчя, струнка постава загубляться під нагромадженням тяжкої зачіски. Шкільний бал — це свято юності і зачіс-ки дівчат повинні, перш за все, відповідати їм школі.

Б ОЯЗКО оглядаючись на чергового, пробігають шкільним коридором малюки. Бубонить вірша стараний п'я-тикласник, закривши долоня-ми вуха. Шепочуться дівчатка, зібравшись юрбою. А я знову зупиняюся біля шкільної Дош-ки пошани.

На ній ряд фотографій. Але одна привертає увагу своєю незвичністю, — юнак, зобра-жений, на ній, напівлежить. Це портрет відмінника з 10-А ком-сомольця Євгенія Сахніна. Думки про його долю, його життя вра-

зали мене одного ра-зу і не за-лишають уже ніколи.

Знову й знову вглядаюся у це обличчя. Високий чистий лоб, розліт темних брів, вели-чезні сині очі, глибокі й вдум-ливі. Дивляться рішуче, інколи навіть з викликом, але десь у глибині — ледь помітний сум. Важко повірити, що доля жорстоко обійшлася з цим юнаком. Але це правда. Ще в дворічному віці важкий недуг скував тіло хлопця і ось уже 14 літ воно позбавлене будь-якого руху.

Чим стали ці роки для юнака? Мабуть, умишам подивитися суво-рий правді в очі і знайти єдине рі-шення — як жити? Звичайно, його оточують і люблячі батьки, і вірні товариші, і чуйні вчителі. Але ні-коли не виїде він у гамірний клас, не пройде вулицею, не позагоряє на піску біля річки. Життя буде вчи-тися тільки вдома, залишатися до-гі години один, чекати, щоб йому подали книгу, олівця, зошит...

Євген зумів піднятися над своєю бідою. Безперервна робота думки й душі вилялася в мужність і добро-ту. Подолання труднощів стало для Сахніна звичайним, адже інак-ше по зміг би він жити і відчувати себе повноцінною людиною.

Женіна кімната — свідок його громадянського змужніння. Тут він приколос на груди жовтеньську зірочку, повіль-но й невисоко підняв руку в гімнерському салюті, обереж-но стиснув у долонях комсо-мольський квиток.

Багато може повідати Женін щоденник. Він свідок його тру-ді, щоденної наполегливості. У ньому червоним чорнилом не зауваження, а оцінки — 5, 5, 5... Ці п'ятірки мов переможні

прапори яскравіють на кожній сторінці.

Ленінський заповіт — відмін-но вчитися — Сахнін віліє у життя, перемігши всі грудно-щі. Диктант, який однокласни-ки строчать за півгодини, хлоп-чина пише болісно довго; блід-ніючи, з пітним чолом. Але скоротити текст неможливо, ні-яких поблажок Женя не при-йме. Він буде писати те, що й усі.

У нього багато друзів — ди-сомольця Євгенія Сахніна, котри телебачення на вечір-ньому екрані, книги, журнали,

ЛЮДИНА, ЯКУ Я ПОВАЖАЮ

ЖИТТЯ, ЯК ПЕРЕМОГА

колекції марок, шахи. З ними в кімнату до юнака вриваєть-ся життя. Він дружить з Мая-ковським, вчитуючись у чекан-ні рядки віршів співця револю-ції, з Райкіним, аслухоаючись у його веселий сміх, з Карпо-вим, обдумуючи його блиска-вичні комбінації. А ще любить тварин, збирає про них марни.

Та найкращі друзі — інші. Коли в квартирі № 25 лути шум, різно-голосицю, значить, прийшли до Сахніна однокласники. Дівчогос-лосі дівчатка викладають повний, хлопці вражають своїми спортив-ними прогнозами. Кімнату потряса-ють широкі сміхи. Якщо господар кімнати також сміється, значить мікро-КВБ владіє: почуття гумору Жені не позичати. Якщо настає ти-ша, значить, якомусь лінійцю Єв-геня плембав огадливий задух, що задає неможливі «фізики» чи по-чинаються шахові баталії. Виграш у Жені важко — невтомний Сахнін крок за кроком поспіває майстер-ність цієї гри. Дуже щасливий був він тоді, коли у нього вдома про-водився турнір і Женя мав мож-ливість захищати честь класу.

...Вдивляюся у фото на Дошці пошани. Євген Сахнін тут — по праву. Комсомолець. Відмінник. Переможець.

А. САХНЕНКО,
учениця 9-Б класу школи
№ 11 м. Кіровограда.

А ти зустріла у своєму житті лю-дину, яку б поважав усією душею, яку б наслідував, у якій очився? Хто вона? Твою ровесницю празила в Жені боротьба за життя, сила волі, що дозволила йому, мов Кор-чагіну, звестися над бідою, своєю активністю перемогти її. А які якості цінніш у людях ти? Яким треба бути, щоб тебе поважали? Сторінки «Вітриля» відкриті для твоїх думок, старшокласнику.

МИ НАВМИСНЕ зволікали з оглядом відповідей на анкету «Пісня в твоєму житті», чекали, доки припиняться потік заповнених анкет, і листомаша принесе останню. Відповідей надійшло 335! Їх надсилали молоді робітники та колгоспники, учні та студенти — словом усі, кого хвилює музика.

Назва анкети — «Пісня в твоєму житті». Адже вона постійно з тобою, як була разом з батьками, з дідами. З співом «Інтернаціоналу» народжувалась більшовницька партія, з «Варшав'якою» йшли на штурм Зимового палацу. На ристуваннях Дніпрогесу та Магнітки, молоді будівельники не забували про вірну подругу — пісню. А «Темная ночь», «Землянка»... Хто з фронтовиків забуде свою вірну супутницю в бойовий час?

Майже всі анкети говорять про те, що наші читачі — палкі прихильники пісній. «Старий марш», «Товариш пісня», «За того парня», «Мгновення», «Водограй», «Не повторяться

віль до консерваторії. Ось першокурсник Олександрійського індустріального технікуму Тамара Божко залюбки листує на концертах художньої самодіяльності, а учень Олександрійського радгоспу-технікуму Василь Бірчин, пройшовши підготовку при Будинку культури, зарез з задоволенням співає в технікумському ансамблі «Кобзарі».

АЛЕ Є ІНШІ. Чотирнадцятирічний «Чи береш ти участь у художній самодіяльності? Чи маєш ти музичну освіту або підготовку?» відповів категорично: «Ні, і мати не хочу!»

Цю анкету, заповнену, до речі, страшенно безграмотно, можна було б взагалі до уваги не брати, (лише двоє написали, що байдуже до музики), якби не такий факт: серед 335 відповідей дуже мало анкет працівників культури та фахівців-музикантів, тобто тих, для кого пісня — професія. Що це — «насправді» замкнутість чи просто байдужість? Справжній музичарієв в першу чергу повинен бути пропагандистом мистецтва, вихователем художнього смаку в аудиторії, активістом громадського життя. А тут — лише три анкети від культурників. То чи не красномовні такі відповіді на питання «Твоя думка про сучасну пісню»: «Пісня повинна бути весела, бадьора і хороша»; «Я думаю, що в ній нічого не бракує»; «Моя думка про пісню проста. Мені вона подобається своєю мелодією»?

Думка дійсно проста...

Є зовсім інші відповіді (їх значна більшість), змістовні, глибокі. «Найкраще — це коли і музика і слова прекрасні. Якщо слова не несуть думки, то ні-

яка мелодія пісню не виручить» — пише Ігор Коваленко з Кіровограда. «Багато пісням бракує мажорного тону і запалюючої сили, такої, яка притаманна пісням Дунаєвського і Лебедєва-Кумача» — відповідає педагог Т. Міллер. До речі, не лише зрілі люди, але й студенти старшокласники, піонери серед улюблених пісень називають пісні з кінофільмів «Трактористи», «Свинарка та пастух», «Цирк». Чому ці твори переживають десятиріччя, чому вони хвилюють нащадків тих, про кого створені ці фільми? Чи не тому, що разом з прекрасною музикою в них звучать слова високого змісту, філософської сили, глибоких людських емоцій?

Отже, вимогливість до нової пісні зростає. Наші читачі-любители співаю хочуть почути пісні про Кіровоград та Кіровоградщину (а їх ще не багато), про шкільні пса-бутні роки, і, звичайно, про кохання. Всі ці побажання ми передамо місцевим поетам та композиторам. Врахуємо і задоволення на друкування нових пісень в нашій газеті.

ВОНА КРОКУЄ поруч в житті кожного. Бо «... без пісні не буває сонця, а без сонця не буває цвіту. Хто забуде материнську пісню, той сліпим блукатиме по світу». Так закінчив відповідь на анкету Олександр Цілюрик з с. Омельник Онуфріївського району. Вірна відповідь, чи не так?

М. БІДЕНКО.

ОГЛЯД АНКЕТИ

„ТА ПІСНЯ ЛЮБА...“

- ВОНА ПОСТІЙНО З НАМИ
- КАСТОВА ЗАМКНУТИСТЬ
- ЧИ БАЙДУЖІСТЬ ФАХІВЦІВ?
- БРАКУЄ ЗАПАЛЮЮЧОЇ СИЛИ...

такое нікогда» — ось найулюбленіші методи Леоніда Труфанова з села Цвіткове Голованівського району, Тетяни Іванченко з Піщаного Броду Добровеличківського району, Тетяни Сопілко з села Хмельове Малоземківського району та інших. А дванадцятирічна Майя Бутівська вважає, що найкраща в світі пісня — це «Орлятко». Що ж, з нею не можна не погодитись.

Важко сказати, якій пісні надають перевагу наші читачі. Одні — «безумовно, громадянський», інші — «звичайно ліричний». Є і менш категоричні відповіді: «Люблю і ліричні, і громадянські пісні» — пише бібліотекар з Гайворона Тетяна Тертіш; «І тій, і іншій» — це Надія М. із Злики Малоземківського району.

Цікаво, що майже всі палкі прихильники ліричної пісні в тій же анкеті обов'язково заповнюють друкувати пісні з кінофільмів «Як гартувалась сталь», «Сімнадцять моментів весни» та інші громадянські твори. Те ж і в анкетах любителів громадянських пісень. Бо, як цілком справедливо зауважує вихователь дитсадка з Олександрії Таміла Пасмурець, «є прекрасні пісні громадянські, є прекрасні ліричні».

Любити пісню — це не лише любити слухати радіо, телевизор, чи відвідувати естрадні концерти — (з них джерел, як переконує анкета, і знайомляться наші читачі з новими піснями), а й співати її для інших. Якесь пісня, що схвилювала душу, багатьох привела до шкільного хору чи до мітінга при Будинку культури, до музичного училища чи на-

ПРО КОМСОМЛ

Минулого вівторка в Будинку культури Олександрійського електромеханічного заводу відкрився міський фестиваль комсомольської пісні, присвячений 50-річчю з дня присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна.

Чотирнадцять колективів виставили на фестиваль підприємства, установ та навчальні заклади міста. Вісімдесят патріотичних, комсомольських та ліричних пісень прозвучали в залі Будинку культури. Жорік визначило краєвий виконавець. Три з них візьмуть участь у закриточному концерті обласного туру фестивалю. Це — вокальний ансамбль «Степівчанка» з Олександрійського педагогічного училища, ансамбль «Радуга» музично-театрального училища та солістка Тетяна Гречко-Селіска з Кіровограда, яка працює на швейній фабриці. Виконали нею пісні Френкеля «Балада про фарби», Шайнського «Дрозди» та Івасюка «У Карпатах ходить осінь» заслужили павільйон оцінку журі. Переможці нагороджені грамотами міського комсомолу та призами — комплектами пилівки.

М. КОРИННИЙ.

НА КИЇВСЬКІЙ КІНОСТУДІЇ ХУДОЖНІХ ФІЛЬМІВ ІМЕНІ О. ДОВЖЕНКА ПОЧАЛИСЯ ЗПОВКИ НОВОГО ЧОТИРИСЕРІЙНОГО КОЛЬОРОВОГО ТЕЛЕВІЗІЙНОГО ФІЛЬМУ «ЮРКОВІ СВИТАНКИ». АВТОР СЦЕНАРІЮ ВІКТОР БОГАТИРЬОВ, РЕЖИСЕР-ПОСТАНОВНИК МИКОЛА ІЛІНСЬКИЙ, ОПЕРАТОР-ПОСТАНОВНИК ВАДИМ ВГРЕЩАК.

На фото: кадр з фільму. В ролі Юрія Хмеля — артист Валерій Рижаків, колгоспниця Євгенія Гриневської — Світлана Тормахова.

ФОТО Ю. МОСЕНЖНИКА.

15 П'ЯТНИЦЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів. «Читай-місто». (М). 10.00 — В. Пістолєнко. «Сходи». Телевізійний багатосерійний спектакль. Серія 5. (М). 11.05 — Новини. (К). 11.20 — Телефільм. «Два візита». (К).

11.35 — «Шкільний екран». Російська література для учнів 8 класу. «Життя і подвиг М. Островського». (К). 12.15 — «Орбіта дружби». (Кишинів). (М). 12.30 — «Кригері пошуку — ефективність». (Харків). 17.00 — Документальний телефільм. «Твоє поле». (К). 17.30 — Для дітей. «Мандрівки Гнатика-юнака». (Дніпропетровськ). 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Теремок». Мультфільм. (М). 18.40 — «Світ соціалізму». (М). 19.10 — Телефільм. (Кіровоград). 19.20 — Сатиричний випуск «Купелі». (Кіровоград). 19.35 — В. Пістолєнко. «Сходи». Телевізійний багатосерійний спектакль. Серія 6. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Концерт. (М). 22.30 — На третій зимовий

Ось і НАСТАВ він, цей довгожданий день, коли на престолі пошани зимової Спартакіади народів СРСР тут, у гірському Бакуріані, відбудеться представник збірної команди України — срібну медаль в швидкісному спуску завоював динамовець Валерій Семенов, який фінішував з часом 1 хвилина 52,98 секунд. Це великий успіх, коли взяти до уваги, що стартували в цьому виді 136 кращих гірськолижників країни. Більш того, Семенов був дуже близький і до «золота». Лише 0,58 секунди програв він чемпіонові Олександрову Голубкову з Москви.

Великий перелом висот, крутилозривистий, зледенілий сніговий горіж траси на горі Кохт-2, яку експерти назвали горіж складною навіть за міжнародними стандартами, зробили спуск дуже важким і небезпечним. Сам Семенов, який,

СРІБЛО

„БІЛОГО ФЕСТИВАЛЮ“

до речі, стартував під «нещасливим» 13-м номером, признався, що ніколи ще на жодних змаганнях не мчав з такою швидкістю. Нашого першого на спартакіадних стартах гірськолижника призера досить переконливо підтримали товариші по команді. Однолюбник Семенова Віктор Маркін показав сумний результат, а авангардонець Анастасій Лебедєв — восьмий. Внесок українського тріо в командний залік змагань — 61 очко!

Бойове хрещення на новій, збудованій спеціально до Спартакіади трасі, пройшли українські саночники. Увагу спеціалістів і тренерів привернула наша молодий спортсмен Валентин Паніковий з «Авангарду». Лише рік займаючись цим видом спорту, він зміг випередити більшість з 53 учасників змагань юніорів і зайняв шосте місце. Сьогодні відійшов змагання на спартакіадне «золото» зробив наш лідер чемпіон країни Юрій Коракін, який переміг у першому з чотирьох фінальних заїздів на одомесних санках.

Останнім видом насиченої програми для були змагання в слатомі-гіганті у жінок. Досвідчена Галина Шихова з Підмосков'я до срібної медалі, завоюваної в швидкісному спуску, приєднала золоту нагороду. Краща українська гірськолижниця Світлана Лебедєва («Динамо»), незважаючи на падіння на трасі, показала результат, який забезпечив їй місце в першій десятці.

Чемпіоном III зимової Спартакіади народів СРСР у стрибках з 70-метрового трампліна став молодий грузинський атлет Михайло Гавва.

С. БЕЛОВ.
кор. РАТАУ.

ГАНДБОЛ

ПЕРЕМОЖЦІ КІРОВОГРАДСЬКОГО ПЕДІНСТИТУТУ ТРИВАЮТ

Три дні у спортивному залі факультету фізичного виховання Кіровоградського педінституту тривав турнір з ручного м'яча, присвячений жіночому дню 8 Березня. В іграх брали участь призерки першості Латвії — студентки ризького університету, команда київського інституту народного господарства та спортсменки Кіровограда. Успішно виступили наші землячки. Вони зіграли внічню з рижанками, виграли матч у киянок і, таким чином, стали переможцями турніру. На другому місці — гандболістки Києва на третьому спортсменки з Прибалтики.

ВОЛЕЙБОЛ

Стартують заводчани

Напруженими були подорожі за звання чемпіонів ювілейної спартакіади кіровоградського заводу «Червона зірка» з волейболу серед жіночих команд. Боротьбу вели дванадцять колективів фізкультури цехів і відділів підприємства. Переможцями вийшли спортсменки спеціального конструкторського бюро. Другими і третіми призерами стали представниці четвертого та другого механоскладальних цехів.

В. ТВЕРДОСТУП.

Наша адреса і телефони

346050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

За редактора Б. КУМАНСЬКИЙ.